

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **Ž. T.**, bytem ..., zastoupené JUDr. Jiřím Frajtem, advokátem se sídlem AK Masarykovo nám. 177, Valašské Klobouky, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížova 25, 255 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 8. 2011, č. j. ...

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Česká republika nemá právo na náhradu nákladů ve výši 1.186 Kč vyplacených jako svědečné.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobkyně napadala rozhodnutí vydané žalovanou 4. 8. 2011 pod č. j. ..., kterým bylo rozhodnuto tak, že se zamítají námitky žalobkyně a rozhodnutím ČSSZ ze dne 20. 8. 2010 se potvrzuje.

Žalobkyně má za to, že uvedené rozhodnutí je nezákonné.

Žalobní body pak vymezila následně:

V námitkách ze dne 15. 9. 2010 a následně i v žalobě proti rozhodnutí ze dne 21. 12. 2010 namítala, že dávkový spis nebyl a není veden v souladu s ust. § 17 správního

řádu. Je veden natolik ledabyle, že zjistit z něj jakýkoliv údaj je komplikované a s ohledem na neúplnost podkladových materiálů či ztrátu některých dokumentů, je pozice žalované těžko udržitelná. V opaku žalobkyni nepřesvědčily ani výsledky šetření odboru interního auditu a kontroly žalované, který na podnět žalobkyně provedl kontrolu spisu a dospěl k závěru, že spis je velmi obsáhlý, přesto je veden řádně a v souladu se spisovým a skartačním řádem ČSSZ.

Už v odůvodnění rozsudku ze dne 5. 5. 2008, č. j. 33Cad 168/2007 – 24 se konstatuje, že ve spise se nenachází rozsudek OSSZ ve Zlíně ze dne 16. 2. 2000, č. j. 10C 82/1998 – 234, opakovaně, v rozsudku ze dne 30. 3. 2010, č. j. 34Cad 26/2009 – 25, je jednoznačně uvedeno, že v dávkovém spise se nachází pouze 1. strana uvedeného rozsudku. Přesto žalobkyni ředitel odboru interního auditu a kontroly žalované v dopise ze dne 12. 9. 2011 ubezpečuje, že uvedený rozsudek je součástí spisu a nikdy se z něho neztratil.

Ledabylým vedením správního spisu je procesní pozice žalobkyně mimořádně ztížena.

S účinností od 1. 1. 2010 je řízení o důchodových nárocích účastníka dvoustupňovým správním řízením a proto není žádný důvod na rozhodnutí ČSSZ o opravném prostředku neklást stejné požadavky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění správního rozhodnutí, jako v ostatních věcech. V posuzovaném případě ale žalovaná nesplnila povinnosti, které jí v souvislosti s odůvodněním rozhodnutí ukládá ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

Rozhodnutí ze dne 4. 8. 2011 sice reaguje na námitky žalobkyně ze dne 15. 9. 2010, nicméně způsob, jakým se žalovaná s námitkami, týkající se nezapočítaných částek ...Kč a ... Kč vypořádává, je naprosto nedostatečný a činí rozhodnutí nepřezkoumatelným.

Pokud se týká částky ... Kč, omezila se žalovaná na konstatování, že tato částka, přiznaná rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně ze dne 16. 2. 2000, byla přiznána nikoli jako pracovní právní nárok, ale jako provize obchodního zástupce za sjednané kontrakty. Nejedná se tedy o příjem z činnosti zakládající účast na důchodovém pojištění ve smyslu ust. § 5 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb. Uvedené konstatování vzbuzuje dojem, že žalovaná vůbec neprovedla důkaz tímto rozsudkem a podrobně se s ním neseznámila. Předně je třeba uvést, že o nároku rozhodoval senát okresního soudu. Už z toho je patrné, že se jednalo o pracovní právní nároky. Pokud by se jednalo o nárok vyplývající z obchodněprávních vztahů, nemohl by o něm rozhodovat senát, ale samosoudce, a navíc s ohledem na výši nároku, by okresní soud nebyl vůbec věcně příslušný k jeho projednání. V odůvodnění rozsudku (č. l. 240, 241, 249) se podrobně rozebírá obsah pracovní smlouvy, způsob, jakým byla stanovena provizní složka mzdy, podpůrně rozbor pracovních cest a nároky na cestovní náhrady, apod. Z odůvodnění jako celku jednoznačně vyplývá, že částka ... Kč je pracovní právním nárokem, nikoliv odměnou za obchodněprávní činnost. O tom, že se jedná o pracovní právní nárok svědčí i další listinné důkazy, které by se měly v dávkovém spise nacházet. Pokud se ze spisu ztratily, žalobkyně je schopna je znovu předložit. Jedná se v první řadě o zápis ze dne 17. 6. 1997 a s ním související listiny.

Podle dopisu ředitele ZPS-SM, a. s. ze dne 18. 8. 1997 adresovaného řediteli OSSZ ve Zlíně, provize ve výši 1% byla součástí plnění pracovních povinností zemřelého manžela žalobkyně a jednalo se v podstatě o pohyblivou složku mzdy.

Dopis OSSZ ve Zlíně ze dne 19. 8. 1997 pojednává o dodatečném odvedení pojistného na účet ČSSZ a o vyhotovení ELDP. Dodatečně v dopise OSSZ ve Zlíně ze dne 17. 5. 1999 se sděluje, že byla provedena kontrola v ZPS-SM, a. s. a potvrzuje se, že provize byla společností ZPS-SM, a. s. zhodnocena pro účely důchodového pojištění, bylo zkontrolováno a ověřeno, že byl dodatečně vyhotoven evidenční list důchodového pojištění.

I z usnesení Okresního soudu ve Zlíně ze dne 10. 10. 2010, sp. zn. 10C 82/98 lze dovodit, že pohledávka žalobce na zaplacení provize je mzdovým nárokem.

Ve spise by se měl nacházet i dopis odboru interního auditu, kontroly a stížnosti žalované ze dne 27. 1. 2003, v němž je podrobně popsán vývoj celého případu. Na straně 34 v souvislosti s částkou ... Kč, přiznanou rozsudkem ze dne 16. 2. 2000, č. j. 10C 82/98-234, se uvádí, že se jedná o nárok vyplývající z pracovněprávního vztahu zemřelého manžela žalobkyně jako zaměstnance ZPS-SM, a. s. jako zaměstnavatele.

Stručné konstatování žalované v napadeném rozhodnutí je v rozporu se všemi uvedenými listinami. Žalobkyně znovu podotýkala, že je možné, že soud tyto listiny nebude mít k dispozici právě s ohledem na to, jak je dávkový spis veden, ona však je schopna je všechny znovu doložit.

Stejně nedostatečným způsobem se žalovaná vypořádala i s námitkou ohledně nezapočtení částky ... Kč. Zde se omezuje na konstatování, že částka není uvedena v žádném evidenčním listě důchodového pojištění, ani v event. rozhodnutí soudu. Částka ... Kč představuje mzdu manžela žalobkyně za měsíce leden až březen 1993. Tato mzda mu byla řádně vyplacena, a proto nebylo důvodu se o ni soudit. Pokud by vyplacena nebyla, byla by předmětem řízení vedeného u Okresního soudu ve Zlíně pod sp. zn. 10C 509/93.

Důkaz evidenčním listem důchodového pojištění je třeba hodnotit v intencích § 132 o.s.ř. jako každý jiný důkaz. Jinými slovy ELDP nemá větší důkazní hodnotu než jiné důkazy.

Platně sjednaná pracovní smlouva ze dne 31. 8. 1992 se společností a její dodatek ze dne 7. 1. 1993 jsou nevyvratitelnými důkazy, že zemřelý manžel žalobkyně pobíral plat ve výši ... USD + ... Kč měsíčně, který za leden až březen 1993 činily ... Kč.

Ze soudního spisu Okresního soudu ve Zlíně sp. zn. 10C 509/93 je možné zjistit, že soud provedl dokazování výsledkem žalobce, výsledkem svědkyně Ž. T., obeznámením výplatních pásek za měsíce březen až květen 1993, případně dalšími listinami. Výplatní páska Z.T.za měsíc březen 1993, která byla v řízení konstatována, svědčí přinejmenším o tom, že mzda byla zaměstnavatelem zúčtována. Z logiky věci vyplývá, že žádost o úhradu nedoplatku

ze dne 16. 9. 1993, která se také v soudním spise nachází, neobsahuje požadavek uhradit mzdu za měsíce leden až březen 1993, protože byla zúčtována. Jako důkaz o zaplacení mzdy může sloužit i listina nazvaná Vyúčtování za leden až březen 1993. Toto vyúčtování ze dne 27. 4. 1993 je podepsáno ekonomickým ředitelem Ing. R. Protože korunová mzda byla poukázána na účet České spořitelny, je ve vyúčtování záznam pouze o platech v USD ze leden až březen 1993. ... USD představuje manželových ... USD a žalobkyniných ... USD. Vzhledem k tomu, že vyúčtování se ve spise dosud nenachází, společně s žalobou tuto listinu předložila jako důkaz.

Dále předložila i Žádost o úhradu nedoplatků mzdových prostředků z 16. 9. 1993, z nichž logicky vyplývá, že mzda za měsíce leden až březen vyplacena nebyla.

Z pohledu uvedených listinných důkazů nemůže obstát závěr žalované, že částku ... Kč nelze zohlednit, neboť není uvedena v ELDP.

Žalovaná dle žalobkyně dosud nezjistila stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Porušila tak jednu z nejdůležitějších zásad správního řízení uvedenou v § 3 správního řádu. Její dosavadní postup nesvědčí o tom, že by měla zájem postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Krajský soud v Brně rozsudkem č. j. 41Ad 60/2011 – 29 rozhodl tak, že žalobu žalobkyně zamítl a o nákladech řízení rozhodl tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Z odůvodnění tohoto rozsudku bylo zjištěno, že pokud jde o zaplacení uvedených částek, ve věci již bylo Českou správnou sociálního zabezpečení rozhodováno dříve. Je uvedeno, že poté, kdy bylo zahájeno soudní řízení vedené pod sp. zn. 41Ad 60/2011, Krajský soud v Brně si vyžádal dávkový spis Z. T., z něhož bylo zjištěno, že námitky žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 7. 2010, námitky z 15. 9. 2010 se v dávkovém spise již nacházejí a dále se tam nachází celý rozsudek Okresního soudu ve Zlíně č. j. 10C 82/98-234. Pokud jde o námitky žalobkyně z 15. 9. 2010, namítala žalobkyně, že v dávkovém spise není založen rozsudek Okresního soudu ve Zlíně č. j. 82/98-234, požadovala započtení příjmů svého manžela ve výši 110.272 Kč u společnosti ..., dále započtení částky ... Kč přiznané na základě pracovněprávního vztahu jejímu zemřelému manželovi rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně č. j. 10C 82/98-234.

Uvedeno, že Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že v rozhodnutí ze dne 4. 8. 2011 se žalovaná již s rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně č. j. 10C 82/98 – 234 vypořádala, uvedla, proč nelze zohlednit částku přiznanou v tomto rozsudku ve výši ... Kč. Toto žalovaná zdůvodnila tím, že uvedená částka byla přiznána nikoliv jako pracovněprávní nárok, ale jako provize obchodního zástupce za sjednané kontrakty, která příslušela vedle sjednaného platu, a že se tedy nejedná o příjem z činnosti zakládající účast na důchodovém pojištění ve smyslu § 5 odst. 1 zákona č. 582/1992 Sb.

K tomu krajský soud v odůvodnění rozsudku zaujal následující stanovisko:

Soud si připojil celý spis sp. zn. 10C 82/98 Okresního soudu ve Zlíně a bylo zjištěno, že dne 16. 2. 2000 Okresní soud ve Zlíně vydal rozsudek, č. j. 10C 82/98-234, když žaloba směřovala k zaplacení částky ... Kč s příslušenstvím, tedy šlo o zaplacení provize v uvedené výši a zaplacení úroku z prodlení ve výši ... Kč. Ve výroku rozsudku bylo rozhodnuto tak, že v likvidaci je povinen zaplatit žalobci částku ... Kč ze 17% úrokem z prodlení od 1. 4. 1995 do zaplacení, tj. do 3 dnů od právní moci rozsudku, ohledně 1% úroku z prodlení z částky ... Kč za dobu od 1. 4. 1995 do zaplacení, se žaloba zamítla. Dále byl žalovaný povinen zaplatit žalobci ... Kč s 19% úrokem z prodlení od 1. 4. 1997 do zaplacení, do 3 dnů od právní moci rozsudku, ohledně částky ... Kč byla žaloba zamítnuta a dále byl žalovaný povinen zaplatit žalobci úrok z prodlení ve výši ... Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku, ohledně částky .. Kč úroku z prodlení byla žaloba zamítnuta. Z odůvodnění rozsudku je zřejmé, že výše provize, která byla Z. T. přiznána je částkou vyplývající z jeho pracovněprávního vztahu a jedná se o část mzdy z uzavřených dohod, která měla být Z. T. za splnění předepsaných podmínek vyplacena žalovaným.

Rozsudek dosud nenabyl právní moci.

Ve spise se nachází pak rozhodnutí Krajského obchodního soudu v Brně ze 14. 3. 2000, kde Krajský obchodní soud rozhodoval proti dlužníkovi: v likvidaci, Zlín prohlášení konkurzu na majetek dlužníka tak, že na majetek dlužníka v likvidaci se prohlašuje konkurz. Dne 21. 9. 2000 k č. j. 10C 82/98 ve věci navrhovatele Z. T. a odpůrce, správkyňe konkurzní podstaty v likvidaci navrhovala, aby bylo pokračováno v řízení v souladu s ust. § 14 odst. 1 písm. c) zákona o konkurzu a vyrovnaní.

10. 10. 2010 pod č. j. 10C 82/98-256 rozhodl Okresní soud ve Zlíně tak, že zamítl návrh správkyňe konkurzní podstaty úpadce ... v likvidaci ze dne 21. 9. 2000.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí je uvedeno, že ve výše uvedené věci bylo rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně ze dne 16. 2. 2000 tak, že žalobě bylo částečně vyhověno. Ještě před rozesláním vyhotovení rozsudku bylo zjištěno, že na majetek žalovaného byl usnesením Krajského obchodního soudu v Brně ze dne 14. 3. 2000 prohlášen konkurz. Byla ustanovena správkyňe konkurzní podstaty. Dle ust. § 14 odst. 1 písm. c) zákona o konkurzu a vyrovnaní bylo řízení ve věci č. j. 10C 82/98 Okresního soudu ve Zlíně přerušeno, neboť se jedná o řízení o nárocích, které se týkají majetku patřícího do konkurzní podstaty. Podáním z 21. 9. 2000 správkyňe konkurzní podstaty podala návrh na pokračování v řízení. Pohledávka žalobce na zaplacení provize s příslušenstvím a zaplacení úroku z prodlení ve výši ... Kč je mzdovým nárokem, jak lze dovodit z odůvodnění rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 6. 10. 1998, sp. zn. 2Cdom 1298/97. Úrok z prodlení je pak úrokem souvisejícím s pozdním vyplacením mzdových nároků žalobce. S přihlédnutím k ust. § 31 odst. 1, 3 zákona o konkurzu a vyrovnaní je mzdová pohledávka žalobce v daném případě pohledávkou, kterou je třeba přihlásit do konkurzu. Nelze tedy v přerušeném řízení pokračovat, přestože byl správkyňe konkurzní podstaty v tomto smyslu podán návrh.

Proti tomuto rozhodnutí podal Z. T. odvolání. Krajský soud v Brně rozhodnutím z 28. 2. 2011 usnesení soudu I. stupně potvrdil. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 4. 2011.

Dále v odůvodnění uvedeno, že jak Krajský soud v Brně již uvedl, z připojeného spisu Okresního soudu ve Zlíně, sp. zn. 10C 82/98 bylo zjištěno, že částka ... Kč představující výši provize, o které bylo rozhodnuto rozsudkem uvedeného soudu, je částkou, jež měla být žalobci vyplacena z titulu pracovněprávního vztahu mezi ním a žalobcem. Tato částka byla sice rozsudek Okresního soudu ve Zlíně přiznána, nebyla však dosud vyplacena a rozsudek Okresního soudu ve Zlíně č. j. 10C 82/98-234 není dosud rozsudkem pravomocným, jak bylo zjištěno.

Přestože se jedná o částku, která za podmínek, jež Z. T. splnil, byla součástí jeho mzdových nároků, soud se ztotožnil se stanoviskem žalované, že v tomto případě nejde o částku započitatelnou podle českých důchodových předpisů.

Podle § 5 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociálním zabezpečení, základem pojistného zaměstnance pro pojištění na důchodové pojištění je úhrn příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků, které jsou předmětem daně z příjmu fyzických osob podle zákona o dani z příjmu a nejsou od této daně osvobozeny, a které mu zaměstnavatel zúčtoval v souvislosti se zaměstnáním, které zakládá účast na nemocenském pojištění nebo účast jen na důchodovém pojištění. Zúčtovaným příjmem se pro účely věty první rozumí plnění, které bylo v peněžní nebo nepeněžní formě nebo formou výhody poskytnuto zaměstnavatelem a předáno v jeho prospěch, popřípadě připsáno k jeho dobru anebo spočívá v jiné formě plnění prováděné zaměstnavatelem za zaměstnance.

Ohledně částky ... Kč je zcela zřejmé, že tato částka nebyla žalobci vyplacena, rozsudek Okresního soudu ve Zlíně není dosud ani pravomocný, takže v daném případě nejde o příjem, který Z. T. zaměstnavatel zúčtoval v souvislosti se zaměstnáním, které zakládá účast na nemocenském pojištění nebo účast jen na důchodovém pojištění.

S ohledem na tyto skutečnosti zatím nelze částku ... Kč podle českých právních předpisů započítat a nemohla se tedy odrazit ve výši plného invalidního důchodu Z. T.

Pokud jde o částku ... Kč, na jejímž započtení žalobkyně rovněž trvá a uváděla žádost o započtení této částky i v námitkách z 15. 9., má soud za to, že i s touto námitkou se žalovaná řádně ve svém rozhodnutí ze 4. 8. 2011 vypořádala s poukazem na to, že tato částka, jež má dle žalobkyně představovat mzdu jejího zemřelého manžela za měsíce leden až březen 1993, je pouze jejím vlastním výpočtem, ČSSZ jí proto nemůže zhodnotit, protože není uvedena v žádném evidenčním listě důchodového pojištění. Poukázala také na to, že tímto právním názorem byla zavázána již rozsudkem Krajského soudu v Brně, č. j. 34Cad 26/2009 – 25 ze dne 3. 3. 2010. V odůvodnění citovaného rozsudku je uvedeno, že žalobkyní vyčíslená mzda zemřelého manžela u společnosti ... za měsíce leden až březen 1993 částkou ... Kč, je pouze jejím výpočtem a žalovaná jí proto nemůže zhodnotit, neboť není uvedena v žádném evidenčním listu důchodového zabezpečení ani v event. v rozhodnutí soudu. Konečně ze

shora uvedeného rozsudku vyplývá, že zemřelý manžel žalobkyně uplatňoval mzdové nároky vůči pouze za měsíce duben až červen 1993, aniž by nárokoval nedoplatek mzdy za předchozí měsíce leden až březen. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žalobní námitky žalobkyně jsou důvodné zčásti, musel však rozhodnutí žalované zrušit. Námitku týkající se nezhodnocení částky ... Kč neshledal vzhledem ke skutkovému stavu ve spise důvodnou, námitku o nezohlednění částky ... Kč neshledal důvodnou rovněž, ale při posuzování této námitky zjistil, že žalovaná dosud opomněla zohlednit při posouzení mzdové nároky zemřelého manžela žalobkyně rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně ze dne 4. 9. 1994, č. j. 10C 509/93-19, kterým nabyl právní moci 19. 10. 1994, ač to tvrdí v odůvodnění rozhodnutí, což ale není v souladu s obsahem osobního listu důchodového pojištění ze dne 3. 5. 2007, když jiný není k dispozici. Soud proto ve smyslu ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. napadené rozhodnutí žalované zrušil pro vady řízení způsobující nepřezkoumatelnost a vrátil ho žalované podle odst. 4 k dalšímu řízení se shora uvedeným právním názorem.

Krajský soud v Brně uvádí, že je tedy skutečností, že Krajský soud v Brně již ve věci vedené pod sp. zn. 34Cad 26/2009 vyslovil právní názor ohledně započtení či nezapočtení částky ... Kč, když dle názoru krajského soud vyslovenou v tomto rozsudku a kterým ČSSZ byla vázána, dospěl k závěru, že uvedenou částku z důvodu, jež soud uvedl, započítat nelze.

Krajský soud v Brně má za to, že ohledně částky ... Kč se nic nezměnilo ani do současné doby, uvedená částka skutečně v žádném evidenčním listu důchodového zabezpečení ani v žádném rozhodnutí soudu není uvedena a přisouzena a je pouze výpočtem žalobkyně a právě proto, že tato částka není uvedena v žádném osobním listu, neexistují ani žádné mzdové listy zemřelého manžela žalobkyně, které by tuto částku prokazovaly, setrvává Krajský soud v Brně i nyní na stanovisku, jež bylo vyjádřeno v rozsudku zdejšího soudu 34Cad 26/2009-25. Za této situací nic nemůže změnit doklad, který žalobkyně k žalobě připojila, a to vyúčtování za leden až březen 1993, kde jsou rozepsány ceny za jízdenky, hovorné a poštovné a služby spojů, auto, údržba, nafra, občerstvení, právník, kde je uvedeno celkem: .. USD + .. USD = ... USD a pod tím rukou napsáno – platy za uvedené období: ... USD, zůstatek k 31. 3. 1993 .. USD, pod tím datum 27. 4. 1993 a podpis, který je soudu nečitelný, dle žalobkyně se jedná o podpis ekonomického ředitele ... Ing. R.

Soud má za to, že ani z tohoto dokladu nelze dospět k závěru, že částka ... Kč, jak jí vyčíslila žalobkyně, by měla být zohledněna při výpočtu výše invalidního důchodu zemřelého manžela žalobkyně.

Soud odkázal pak na judikaturu NSS a citoval:

Vyměřovací základ nelze vypočítat z průměrné mzdy pracovníků v daném období v dané organizaci nebo z průměrné mzdy pracovníků v čs. hospodářství v daném období, je jej nutno prokazovat mzdovými listy z daného období nebo evidenčními listy. Pokud tyto doklady neexistují, žalobce neunesl důkazní břemeno a žalobu soud zamítne (podle rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 9. 2006, č. j. 16Cad 269/2005 – 41).

Soud uvedl, že tedy žalobu dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jako nedůvodnou zamítl.

Proti tomuto rozsudku žalobkyně podala kasační stížnost, v níž uvedla, že pokud se týká jedné ze dvou žalobní námitek, a to ohledně nezapočtení částky ... Kč, jsou stejného obsahu, jako byly námitky uplatněné již v kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně, č. j. 22Cad 55/2004 -13. Tehdy se NSS těmito námitkami věcně nezabýval, neboť napadený rozsudek zrušoval pro jeho nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Obiter dictum však upozornil na nález Ústavního soudu ze dne 9. 6. 2005, sp. zn. II.ÚS 348/04, ve spojení s rozsudkem NSS ze dne 17. 8. 2005, č. j. ADS 60/2003 – 28, a dal tak jistý návod, jak při řešení sporných otázek v této věci postupovat. Krajský soud se však námitkami způsobem naznačeným v rozsudku NSS ze dne 25. 10. 2006, č. j. 4Ads 67/2005 – 30 vůbec nezabýval a tvrzení žalobkyně o protiústavnosti ust. § 5 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb., ponechal bez povšimnutí.

Od samého počátku žalobkyně tvrdila, že částka ... Kč, přiznaná rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně č. j. 10C 82/1998-234, je pracovněprávním nárokem vyplývajícím z pracovněprávního vztahu jejího zemřelého manžela, jako zaměstnance u ... Nyní jí bylo konečně dáno za pravdu, že se nejedná o plnění z obchodněprávního vztahu, ale o mzdový nárok. S odkazem na ust. § 5 odst. 1 zákona o pojistném na sociální zabezpečení však tato částka do vyměřovacího základu nebyla započítána s odůvodněním, že rozsudek, kterým byla částka přiznána, není dosud pravomocný a nejde o příjem, který Z. T. zaměstnavatel zúčtoval v souvislosti se zaměstnáním. Opakovaně namítala, že bylo povinností soudu posoudit soulad ust. § 5 odst. 1 zákona o pojistném na sociálním na sociální zabezpečení s ústavním pořádkem státu a diskriminační postup žalované svým výrokem napravit nebo věc předat Ústavnímu soudu podle čl. 95 odst. 2 Ústavy. Sociální práva zaručená Listinou základních práv a svobod, jsou jejímu manželovi upírána právě s odvoláním na ust. § 5 odst. 1 zákona o pojistném na sociálním zabezpečení. Zákon zde vychází z příjmů, které byly zaměstnanci přímo zúčtovány, tj. vyplaceny a byly z nich odvedeny částky sociálního a zdravotního pojištění. O části manželových příjmů bylo rozhodnuto nezávislým soudem. Je pravdou, že rozsudek nenabyl právní moci, neboť na majetek společnosti byl prohlášen konkurz. Nárok nebyl v konkurzním řízení popřen, naopak byl správkyňí konkurzní podstaty uznán. Uspokojen nebyl s ohledem na nedostatek prostředků v konkurzním řízení. Její zemřelý manžel však nijak nezavinil, že rozsudek nenabyl právní moci a že v konkurzním řízení nebyl jeho mzdový nárok vyplacen. V rozporu s čl. 28 Listiny základních práv a svobod tak neobdržel spravedlivou odměnu za práci. Tím byl poškozen poprvé. Protože ale mzdový nárok nebyl v důsledku nedostatku prostředků v konkurzním řízení vyplacen, není zahrnut do vyměřovacího základu pro stanovení invalidního důchodu. Nezahrnutím uvedeného mzdového nároku do vyměřovacího základu byl tak zemřelý manžel poškozen podruhé.

Ústavní soud ve shora uvedeném nálezu dospěl k závěru, že při výkladu ust. § 5 odst. 1 a 2 a § 6 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb., ve spojení s ust. § 11 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., nelze použít toliko gramatický výklad, ale je třeba přihlédnout ke smyslu a účelu dotčených ustanovení i celého systému důchodového pojištění. Ústavní soud dále upozornil, že ust. zákona č. 589/1992 Sb. zohledňují pouze modelovou situaci, kdy zaměstnanec dosahuje pravidelnou měsíční mzdu, z níž je placeno pojistné. Žalobkyně má za to, že ust. čl. 30 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, jež upravuje základní právo na přiměřené hmotné zabezpečení ve stáří, je přímo použitelné a má přednost před zákonem.

Proto nic nebránilo tomu, aby je jak správní orgán, tak soud aplikoval. Protože se soud věci z uvedeného pohledu nezabýval, nemohl ani dospět k závěru o protiústavnosti § 5 odst. 1 zákona o pojistném na sociální zabezpečení a o případném použití čl. 95 odst. 2 Ústavy. Když ale dospěl k závěru, že nárok na vyplacení částky ... Kč je mzdovým nárokem, měl přinejmenším napadené rozhodnutí zrušit a správnímu orgánu uložit, aby se věci zabýval z pohledu nálezu Ústavního soudu a rozsudku NSS, které byly citovány. Pokud sám věc vyhodnotil tak, že s odvoláním na ust. § 5 odst. 1 zákona o pojistném na sociální zabezpečení nelze nárok do vyměřovacího základu započítat, dopustil se právního pochybení a založil tím důvod kasační stížnosti dle § 103 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

V žalobě proti rozhodnutí z 20. 8. 2010 žalobkyně podrobně zdůvodnila, proč je třeba do vyměřovacího základu započíst částku ... Kč. Krajský soud v Brně se s jejími námitkami vypořádal jen tak, že doslova citoval část odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 34 Cad 26/2009 – 25 a konstatoval, že na situaci nemůže nic změnit ani doklad, který k žalobě připojila, a to vyúčtování za leden až březen 1993. Žalobkyně tvrdila a tvrdí, že ELDP je jen jedním z listinných důkazů a nemá větší důkazní hodnotu než jiné důkazy. Dále se dovolávala existující pracovní smlouvy ze dne 31. 8. 1992 a jejího dodatku ze dne 7. 1. 1993, podle nichž její manžel pobíral plat ve výši .. USD a ... Kč. Konečně uváděla, že ze spisu Okresního soudu ve Zlíně, sp. zn. 10C 509/1993 lze zjistit, že mzda za měsíce leden až březen 1993 byla Z. T. vyplacena. Neplatí to jen z výplatních pásek ve spise založených, ale i z výslechu žalobce, svědka, případně dalších listinných důkazů. Na tyto námitky však krajský soud vůbec nereagoval.

Navrhovala proto, aby NSS rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 14. 3. 2012, č. j. 41Ad 60/2011 – 29 zrušil a věc tomuto soudu vrátil k dalšímu řízení.

NSS rozsudkem č. j. 4Ads 64/2012 – 23 ze dne 31. 7. 2013 rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 41Ad 60/2011-29 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

K námitce stěžovatelky, že dávkový spis není veden v souladu s požadavky § 17 správního řádu NSS uvedl, že tuto námitku neshledal důvodnou. Neshledal důvodnou ani námitku, že krajský soud měl dospět k závěru o protiústavnosti § 5 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb.

K zásadní námitce stěžovatelky, brojící proti závěru krajského soudu, že částka ... Kč, přiznané zemřelému manželovi stěžovatelky rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně ze dne 16. 2. 2000, č. j. 10C 82/98-234, z titulu jeho pracovněprávního vztahu (jako součást jeho mzdových nároků), dosud nebyla (a nemohlo být) vyplacena, resp. zúčtována, neboť rozsudek Okresního soudu dosud nenabyl právní moci a tuto částku tak podle krajského soudu prozatím nelze v intencích § 5 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb., započítat do vyměřovacího základu pojistného a nemohla se proto odrazit ani ve výši plného invalidního důchodu zemřelého manžela stěžovatelky NSS uvedl, že vzhledem k tomu, že stěžovatelka svoji námitku žádným způsobem nekonkretizuje, lze pouze dovozovat, že je patrně přesvědčena – a v tom rovněž spatřuje protiústavnost § 5 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb., že částka přiznaná okresním soudem by měla být započtena do vyměřovacího základu pojistného jejího zemřelého manžela bez ohledu na to, že tento rozsudek dosud nenabyl právní moci a dosud proto rovněž

nedošlo ke zúčtování mzdových nároků, které byly zemřelému manželovi stěžovatelky rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně přiznány.

NSS uvedl, že takovému výkladu zákona nemůže přisvědčit. Rozhodnutí soudu se totiž teprve nabytím právní moci stává závazným, konečným a nezměnitelným. Do doby, než rozsudek Okresního soudu ve Zlíně ze dne 16. 2. 2000, kterým byla bývalému zaměstnavateli uložena povinnost vyplatit zemřelému manželovi stěžovatelky částku ... Kč, nabude právní moci, nelze na tento rozsudek vůbec nahlížet jako na závazné (a tím méně vykonatelné) soudní rozhodnutí. Takový závěr je přitom o to více zřejmý za situace, kdy nabytí právní moci není na překážku suspenzivní (odkladný) účinek odvolání některého z účastníků řízení, nýbrž, kdy účastníci neměli vůbec možnost odvolání podat, neboť přerušení řízení v důsledku prohlášení konkurzu došlo ještě před tím, než jim bylo doručeno písemné vyhotovení rozsudku. Na uvedeném závěru nemůže nic změnit, že konkurz na majetek bývalého zaměstnavatele zemřelého manžela stěžovatelky ... (nyní ...) byl prohlášen rozhodnutím Krajského obchodního soudu v Brně ze dne 14. 3. 2000, č. j. 45K 55/99-102, přičemž konkurzní řízení nebylo do vydání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 4. 8. 2011 skončeno (a trvá doposud). Stejně tak nelze právní posouzení věci odvodit od skutečnosti, že k přerušení řízení došlo v okamžiku, kdy již bylo zřejmé, jak hodlá soud o věci rozhodnout – již došlo k vyhlášení rozhodnutí, toto však v důsledku prohlášení konkurzu nemohlo nabýt právní moci. NSS proto nedospěl k závěru, že by ust. § 5 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb., které je třeba v nyní projednávané věci aplikovat, bylo v kontextu okolností případu v rozporu s ústavním pořádkem a neshledal proto ani důvody pro předložení věci Ústavnímu soudu ve smyslu čl. 95 odst. 2 Ústavy ČR. Stejně tak se neztotožnil s námitkou, že by došlo k zásahu do práv stěžovatelky na spravedlivou odměnu za práci podle čl. 28 Listiny či práva na přiměřené hmotné zabezpečení podle čl. 30 odst. 1 Listiny, neboť stěžovatelka takový zásah spatřuje ve skutečnosti, že rozsudek Okresního soudu ve Zlíně ze dne 16. 2. 2000, kterým byl jejímu zemřelému manželovi přiznán nárok na uspokojení jeho mzdových nároků, dosud nenabyl právní moci. Teprve poté, co rozsudek v souladu s příslušnými ustanoveními procesních předpisů nabude právní moci, bude dán právní základ pro případné zúčtování těchto prostředků a jejich následné započtení do vyměřovacího základu pojistného a zohlednění ve výši plného invalidního důchodu zemřelého manžela stěžovatelky.

Pokud pak jde o započítání částky ... Kč jako mzdu jejího zemřelého manžela za měsíce leden až březen 1993, již bylo potřeba započítat do vyměřovacího základu pojistného jejího zemřelého manžela, tuto námitku shledal NSS jako důvodnou. Uvedl, že je nutno označit za předčasné závěr krajského soudu v napadeném rozsudku.

Uvedl, že předně je třeba uvést, že ve správním spise jsou založeny evidenční listy důchodového pojištění zemřelého manžela stěžovatelky, z nichž žalovaná vycházela při vydání napadeného rozhodnutí a které se týkají inkriminovaného období ledna až března 1993. Z evidenčního listu důchodového pojištění ze dne 18. 7. 1994 se podává, že zemřelý manžel stěžovatelky byl v období od 1. 9. 1992 do 30. 6. 1993 nepřetržitě zaměstnán u společnosti, přičemž za rok 1993 je zde započtena doba 181 dnů a vyčíslený hrubý výdělek ... Kč. Ve správním spise je mimo to založen evidenční list důchodového pojištění ze dne 14. 12. 1995, z něhož se podává, že je v období od 10. 1. 1992 do 30. 11. 1995 byl nepřetržitě zaměstnán u společnosti ... (nyní ...; v evidenčním listě označována též nezkráceným názvem ...). přičemž za rok 1993 je zde započtena doba 365 dnů a vyčíslen hrubý výdělek ... Kč. Z osobního listu důchodového pojištění ze dne 27. 7. 2010 se potom

podává, že hrubé výdělký dosažené za období roku 1993 u obou uvedených zaměstnavatelů byly zhodnoceny při stanovení výše plného invalidního důchodu zemřelého manžela stěžovatelky. Z téhož osobního listu důchodového pojištění, jakož i z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalované se pak podává, že v souladu se závěry rozsudku Okresního soudu ve Zlíně ze dne 6. 9. 1994, č. j. 10C 509/93-19, byla při stanovení výše plného invalidního důchodu dodatečně zhodnocena hrubá mzda dosažená u zaměstnavatele ... za měsíce duben až červen 1993 ve výši ... Kč a náhrada za 15 dní dovolené ve výši ... Kč. V této souvislosti NSS dodal, že z odůvodnění výše uvedeného rozsudku Okresního soudu ve Zlíně ze dne 16. 2. 2000, č. j. 10C 82/98-234, lze zjistit, že důvodem pro kumulaci zaměstnání u dvou zaměstnavatelů v témže období (...) byla skutečnost, že zemřelý manžel stěžovatelky byl činný v oblasti města ... na .., a to za účelem zajištění kontraktů na dodávku ve Zlíně vyráběných strojů na výroku obuvi na ... přičemž ukrajinské podniky v té době neměly přístup k valutám a ... nebyla, na rozdíl od ... – schopna provádět barterové obchody.

Pokud stěžovatelka s odkazem na rozsudek Okresního soudu ve Zlíně ze dne 6. 9. 1994, č. j. 10C 509/93-19, požaduje zhodnotit i další částku ... Kč jako mzdu svého zemřelého manžela dosaženou u zaměstnavatele ... za měsíce leden až březen 1993, pak lze krajskému soudu přisvědčit, že předmětem soudního řízení u okresního soudu byly toliko mzdové nároky za měsíce duben až červen 1993. Je nicméně třeba konstatovat, že stěžovatelka v kasační stížnosti, jakož i v žalobě opakovaně zdůraznila, že do spisu Okresního soudu ve Zlíně vedeného pod sp. zn. 10C 509/93, byla založena jak pracovní smlouva ze dne 31. 8. 1992, ve znění dodatku ze dne 7. 1. 1993, tak i výplatní pásky jejího zemřelého manžela; z podkladů ve spise okresního soudu lze dle jejího názoru zjistit, že mzda za měsíce leden až březen 1993 byla jejímu zemřelému manželovi skutečně vyplacena. Podle propočtu, který stěžovatelka prezentovala např. v dopise žalované ze dne 13. 8. 2008, přitom tato sestávala z hrubé mzdy ve výši ... Kč a .. USD (amerických dolarů) měsíčně, tedy po přepočtu tehdejší kurzem amerického dolaru ve výši ... Kč za měsíc leden 1993 (kurz .. Kč za . USD), ve výši ... Kč za měsíc únor 1993 (kurz ... Kč za . USD) a ve výši ... Kč za měsíc březen 1993 (kurz .. Kč za . USD), celkem tedy ve výši ... Kč.

NSS dospěl k závěru, že krajský soud pochybil, pokud si za účelem projednání a rozhodnutí věci neopatřil předmětný spis Okresního soudu ve Zlíně a na základě podkladů z něho získaných případně neprovedl další dokazování. Z rozsudku Okresního soudu ve Zlíně ze dne 6. 9. 1994, č. j. 509/93-19, který je založen ve správním spise, se totiž podává, že okresní soud provedl dokazování mj. výsledkem stěžovatelky, pracovní smlouvou, včetně jejího dodatku, jakož i výplatními páskami zemřelého manžela stěžovatelky za měsíce březen až červen 1993. Bylo proto třeba, aby si krajský soud před vydáním kasační stížnosti napadeného rozsudku přinejmenším opatřil spis okresního soudu a v něm založené listiny, na něž je v rozsudku ze dne 6. 9. 1994 odkazováno a prověřil, zda se ve spise nenacházejí i další, pro posouzení sporné otázky relevantní listiny, např. výplatní pásky za leden a únor 1993. Vycházejí z obsahu spisu okresního soudu pak bylo na místě, aby krajský soud zvážil provedení dalšího dokazování, a to např. svědeckou výpovědí Ing. R. jako pracovníka, který za zaměstnavatele zřejmě podepsal stěžovatelkou předložené vyúčtování ze dne 27. 4. 1993, a lze se tedy domnívat, že vzhledem ke svému pracovnímu zařazení byl obeznámen i s dalšími skutečnostmi týkající se odměňování zemřelého manžela stěžovatelky, či svědeckou výpovědí Mgr. M. F., který působil jako správce konkurzní podstaty této společnosti, a měl by mít přístup, popř. je obeznámen s jejím účetnictvím, popř. jeho předchůdce ve funkci JUDr. V. Š.

Teprve na základě takto provedeného dokazování bude možno dospět k závěru, zda lze odstranit rozpory mezi údaji o vyměřovacím základě pojistného zemřelého manžela stěžovatelky za období leden až březen 1993, uvedenými v evidenčním listě důchodového pojištění ze dne 18. 7. 1994 a tvrzením stěžovatelky. Je třeba přitom zdůraznit, že v řízení před Okresním soudem ve Zlíně vedeném pod sp. zn. 10C 509/93 vyšlo najevo, že ohledně měsíců dubna až června 1993 byl takový rozpor dán, a tento byl teprve na základě rozsudku okresního soudu objasněn, přičemž následně došlo i k úpravě osobního listu důchodového pojištění a vyměřovacího základu pro účely stanovení výše plného invalidního důchodu zemřelého manžela stěžovatelky.

V této souvislosti je třeba se zmínit, že žalovaná se pokoušela otázku případných dalších mzdových nároků zemřelého manžela stěžovatelky, resp. případného rozporu mezi jejich skutečnou výší a výší prokázanou v evidenčních listech důchodového pojištění, v průběhu správního řízení vyjasnit, ani dodatečným šetřením se jí však nepodařilo žádné objektivní skutečnosti zjistit.

NSS pak uvedl, že součástí správního spisu je i dopis žalované ze dne 27. 1. 2003, v němž tato na 30-ti stranách textu důkladně zrekapitulovala a analyzovala daný případ a stěžovatelku mimo jiné upozornila, že podle § 5 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb., je pro určení vyměřovacího základu pojistného klíčové stanovení příjmů, které byly zaměstnavatelem *zúčtovány*; při jeho stanovení nelze vycházet z příjmů, které *náleží*, popř. které byly skutečně *vyplaceny*. V případě zaměstnavatele ... žalovaná poukázala na to, že se lze důvodně domnívat, že mezi těmito údaji je rozpor, který je třeba odstranit. Ohledně měsíců leden až březen 1993 se to však v dalším průběhu řízení ani přes dodatečné šetření žalované a obsáhlou komunikaci se stěžovatelkou nepodařilo.

Krajský soud dle NSS nedostal svým povinnostem podle s.ř.s., pokud se těmito rozpory dále nezabýval a nezkoumal, jaké příjmy byly ve skutečnosti vyplaceny, resp. zúčtovány, když dodatečné šetření žalované, spočívající zejména v dotazech vůči (předcházejícímu) správci konkurzní podstaty společnosti .. (JUDr. Š.) nevedlo k žádnému výsledku. Na krajském soudu bylo se s těmito rozpory ve vztahu k období leden až březen 1993 dále zabývat, a to zvláště pokud k těmto rozporům směřovala jedna ze stěžejních žalobních námitek.

Na závěru o nedostatku důvodu napadeného rozhodnutí krajského soudu, který mohl být za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, nemůže nic měnit, pokud doklady předložené krajskému soudu samotnou stěžovatelkou nebyly dostatečné k tomu, aby (toliko) na jejich základě mohlo být pro výši plného invalidního důchodu jejího zemřelého manžela dodatečně zohledněna mzda za měsíce leden až březen 1993. Stěžovatelka totiž v řízení před krajským soudem na podporu svých tvrzení předložila toliko vyúčtování ze leden až březen 1993 ze dne 27. 4. 1993, přičemž tento doklad je i podle zjištění NSS sám o sobě nedostačující k tomu, aby na jeho základě mohla být uznána a zhodnocena mzda zemřelého manžela stěžovatelky za předmětné měsíce. Stěžovatelkou předložené vyúčtování se zejména vůbec netýká mzdy jejího zemřelého manžela, nýbrž jeho předmětem jsou jiné náklady činnosti pro zaměstnavatele ...

V této souvislosti je třeba dodat, že vyúčtování je opatřeno toliko podpisem příslušného pracovníka a není označeno razítkem ani dalšími údaji o zaměstnavateli; ani pokud by však těmito údaji opatřeno bylo, nemohlo by to nic měnit na tom, že samo o sobě na jeho základě nelze mzdové nároky zemřelého manžela stěžovatelky za leden až březen 1993 dostatečně prokázat. NSS se nicméně ztotožňuje s argumentem stěžovatelky, že jedním ze způsobů, jak bylo lze věc dále objasnit, mohl být i výslech svědka Ing. R. jako zaměstnance společnosti ... který zřejmě předmětné vyúčtování za bývalého zaměstnavatele zemřelého manžela stěžovatelky podepsal, a lze se proto domnívat, že byl obeznámen i s obsahem jiných dokladů obdobného charakteru, např. mzdových vyúčtování zaměstnanců.

NSS pak uvedl, že na krajském soudu bude, aby znovu projednal žalobu žalobkyně proti napadenému rozhodnutí žalované, a to vycházejí z právního názoru NSS vysloveného v tomto rozsudku. Krajský soud zejména se znovu vypořádá s rozpory mezi údaji uvedenými v evidenčním listu důchodového pojištění ze dne 18. 7. 1994 a skutečnou výši mzdy zemřelého manžela stěžovatelky, dosaženou u zaměstnavatele za měsíce leden až březen 1993. Za tím účelem si zejména opatří spis Okresního soudu ve Zlíně vedený pod sp. zn. 10C 509/93, a v případě potřeby provede další dokazování, jak bylo naznačeno výše.

Posouzení věci krajským soudem.

NSS pokud jde o žalobní námitku žalobkyně týkající se částky ... Kč, se ztotožnil s názorem Krajského soudu v Brně a tuto stížnostní námitku shledal tedy jako nedůvodnou.

Ohledně částky ... Kč, o níž žalobkyně tvrdila, že se jedná o vyplacenou mzdu jejímu manželovi za měsíce leden až březen 1993 však uložil Krajskému soudu v Brně provést další, v rozsudku NSS, naznačené dokazování tak, aby v tomto směru byl náležitě zjištěn skutkový stav v souladu s ust. § 3 správního řádu.

Krajský soud v Brně tedy doplnil dokazování, když nejprve vyžádal od Okresního soudu ve Zlíně spis sp. zn. 10C 509/93.

Žalobcem v uvedené věci byl Z. T., žalovaným ... a žalobce se domáhal zaplacení částky ... Kč. Domáhal se zaplacením mzdy za měsíce duben, květen a červen 1993, za tyto 3 měsíce ... USD, kdy výše platu byla stanovena na základě pracovní smlouvy z 31. 8. 1992 a jejího dodatku ze 7. 1. 1993 a dále pak poměrnou část za 15 dnů dovolené ve výši ... USD, dále pak čistou korunovou mzdu za měsíc červen ve výši ... Kč, poměrnou část mzdy za 15 dní dovolené ve výši ... Kč a cestovní náklady za měsíc duben až červen ve výši ... USD. Celková výše pohledávky tedy činí ... USD a ... Kč, což při kurzu devizy střed k datu podání žaloby je ... Kč, celkem tedy jde o částku ... Kč. K žalobě byla připojena Žádost o úhradu nedoplatků mzdových prostředků a jiných nákladů ze 16. 9. 1993 adresované a podepsané Z. T. a dále pak pracovní smlouva uzavřená mezi ... a Z. T., když v této pracovní smlouvě je uvedeno, že se stanovuje hrubý měsíční příjem ve výši ... Kč a plat ... USD měsíčně. Tato pracovní smlouva je ze 7. 1. 1993. Dále byla přiložena pracovní smlouva uzavřená mezi ... a Ž. T. ze dne 31. 8. 1992, kdy v této pracovní smlouvě je uvedeno, že hrubý měsíční příjem Ž. T. se stanovuje částkou ... Kč měsíčně. 23. 6. 1994 byl ve věci vyslechnut jako účastník

řízení žalobce, kdy uvedl, že mu dosud na požadovaných částkách nebylo ničeho zapláceno. Uváděl, že jako obchodní zástupce a. s. ZPS Zlín byl vyslán na Ukrajinu a poté ZPS Zlín uzavřela s žalovaným dohodu o výhradním zastoupení na Ukrajině a na základě toho všichni pracovníci tam působící přešli k žalovanému. Upřesnil, že se jednalo o zastoupení na celém území SNS. Proto žalobce uzavřel pracovní smlouvu nejprve na dobu určitou 31. 8. 1992 a poté další pracovní smlouvu ze 7. 1. 1993. Ke skončení pracovního poměru u žalovaného došlo k 30. 6. 1993. Uvedl, že požaduje nároky, jak jsou vyčísleny v jeho žalobě. Výpočet náhrady za poměrnou část dovolené prováděla mzdová účetní ..., paní Š. a tento výpočet manželka žalobce předložila žalovanému. Vyúčtování cestovních nákladů za duben až červen žalobce řádně provedl a toto vyúčtování při své služební cestě předala žalovanému jeho manželka, zřejmě ekonomickému řediteli p. R. Uvedl, že neví, zda má k dispozici nějaké mzdové doklady, např. výplatní pásky. Toto si ověří doma u manželky, pokud je má, budou doloženy. Od manželky se dozvěděl, že žalovaný podmiňoval vyplacení nároku vrácením služebního automobilu. Ke skončení pracovního poměru žalobce u žalovaného došlo k 30. 6. 1993.

Soud pak ve věci nařídil jednání na 6. 9. 1994, u něhož byla vyslechnuta manželka žalobce Ž. T., jako svědkyně a ta uvedla, že plat žalobce byl vyplácen žalovaným tak, že tuzemský plat šel na sporožirový účet a zahraniční plat byl vyplácen v hotovosti ve Zlíně při příjezdech do ČR. Jednalo se o sporožirový účet na jméno svědkyně, dispoziční právo však měli se žalobcem oba. Někdy toto bývalo vypláceno i dopředu. Plat svědkyně na sporožirový účet poukazován nebyl. Slevu na dani uplatňuje žalobce, mají jednu dceru, která studuje na vysoké škole. Přídavky na dítě jsou vypláceny žalobci zároveň s platem. Uvedla, že když přijela v dubnu 1993 do ČR pan V. z C...nebyl u žalovaného k zastížení a jmenovaná neměla tedy s kým jednat. Podařilo se jí ho zastihnout asi v polovině května a poté s ní jednal tím způsobem, že stále sliboval vyplacení peněz a tyto sliby splněny nebyly. V červnu 1993 svědkyně pochopila, že je to jen jeho taktika. Když přijel žalobce v červenci 1993, vypracoval vyúčtování, ale protože tehdy odešla z.. mzdová účtárna, neměli komu vyúčtování předat. Proto ho svědkyně předala nakonec panu R. Svědkyni se nepodařilo s ... domluvit, neboť pan V. s ní osobně jednat nechtěl. Když se s ním náhodně potkala asi 7. 9. 1993, vyjádřil se, že peníze nebudou poskytnuty, pokud nebude vráceno auto. Pohledávky žalobce nejsou dosud vyplaceny.

Okresní soud ve Zlíně pak 6. 9. 1994 rozhodl tak, že žalovaný a. s. .. je povinen zaplatit žalobci Z. T. částku .. Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku, ve zbytku byla žaloba zamítnuta. Z odůvodnění rozsudku vyplánilo, že soud provedl dokazování výsledkem žalobce, výsledkem svědkyně Ž. T., čtením pracovní smlouvy ze dne 31. 8. 1992 a 7. 1. 1993, obeznamením výplatních pásek žalobce za březen až červen 1993, čtením vyúčtování nákladů za duben až červen 1993, obeznamením výpisu z účtu na jméno Ž. T. za květen až srpen 1993, čtením žádosti o úhradu nedoplatků mzdových prostředků ze dne 16. 9. 1993, faxového sdělení ze dne 16. 6. 1993 se záznamem, záznamem ze dne 6. 10. 1993, faxovým vzkazem ze dne 7. 10. 1993 a dopisem ze dne 26. 11. 1993. Soud uvedl, že zjistil tento skutkový stav: Žalobce byl pracovníkem žalovaného na základě pracovní smlouvy ze dne 31. 8. 1992, která byla změněna smlouvou ze 7. 1. 1993. Ve smlouvě ze dne 7. 1. 1993 byl dojednáán hrubý měsíční příjem ve výši .. Kč + zahraniční plat USD Pracovní poměr žalobce u žalovaného skončil ke dni 30. 6. 1993 dohodou. Žalobce dále tvrdil, že mu za duben až červen 1993 nebyla proplacena část mzdy, a to za každý z těchto měsíců zahraniční plat ... USD. Za červen 1993 pak neobdržel ani korunovou část mzdy. Ke dni skončení pracovního poměru pak zůstala ještě neuhrzena žalobci poměrná část dovolené za 15 dní dovolené a žalobci

nebylo proplaceno vyúčtování výdajů za duben až červen 1993. Z výpovědi svědkyně T. bylo zjištěno, že korunová mzda žalobce byla poukazována na spořicí účet na její jméno, zahraniční část platu byla předávána v hotovosti při příjezdu žalobce do ČR. Z předložených výpisů z účtu vyplývá, že spoření ve výši ... Kč bylo na účet poukazováno naposledy v červnu 1993, z předložených výplatních pásek pak bylo zjištěno, že částka ... Kč byla čistou mzdou včetně přídatků na dítě. Po zhodnocení provedeného dokazování shledal soud žalobu žalobce důvodnou, co do základu a částečně i co do výše. Bylo prokázáno, že za existence pracovního poměru žalobce nebyla žalovaným proplacena mzda částečně nebo zcela ve výši uvedených měsíců, dále náhrada za dovolenou a vyúčtování nákladů. Žalobce však svůj nárok vyčíslil jako hrubou mzdu bez zohlednění daně a částek na zdravotní a sociální pojištění. Při kurzu .. činí jeho celková hrubá mzda ... Kč, po odpočtu záloh na zdravotní a sociální pojištění .. Kč a ... Kč a daně ... Kč (při zohlednění nezdanitelného minima o odpočtu na dítě) zůstává čistá měsíční mzda ... Kč, celkem za 3 měsíce měl žalobce obdržet čistou mzdu .. Kč + . Kč, obdržel však pouze ... Kč. Žalovaný mu má tedy doplatit na mzdě ... Kč.

Krajský soud v Brně ve věci pak nařídil jednání na 30. 10. 2013, kdy zástupce žalobkyně na podané žalobě trval a uvedl k předloženému evidenčnímu listu důchodového zabezpečení z 3. 10. 1994, že pokud je tam uváděn hrubý výdělek Z. T. za 181 dnů roku 1993 ... Kč, tato částka je tam uvedena proto, že u byl velký nepořádek, což konstatovala i OSSZ Zlín.

K tomuto jednání byl jako svědek předvolán Mgr. M. F. který uvedl, že byl správcem konkurzní podstaty ... v letech 2007 – 2012. Jméno Z. T. a Ž. T. mu nic neříkají. Konkurz na společnost ... byl prohlášen v roce 1999, v té době dělal správce konkurzní podstaty JUDr. Š. Uvedl, že k výdělkům Z. T. v období leden až březen 1993 se nemůže vyjádřit, žádné doklady v tomto směru nikdy neviděl a nemohl by se k tomu vyjádřit ani předchozí správce konkurzní podstaty JUDr. Š., neboť ani jeden z nich žádné podklady nedostal. Dle sdělení JUDr. Š., předseda představenstva R.V. sdělil, že všechny doklady shořely.

Další jednání pak ve věci bylo nařízeno u krajského soudu na 11. 12. 2013. K tomuto jednání se dostavila i žalobkyně Ž. T., která uvedla, že pokud jde o jejího manžela Z. T., dohodnuté finanční prostředky od ... řádně dostával do konce března 1993, takže měsíce leden až březen 1993 byly zcela bez problémů. Dohodnutá částka měsíčně byla .. Kč brutto a ... USD. Pokud jde o mzdu v českých korunách, ta chodila po provedených srážkách na spořicí účet jmenované a v částce, která chodila na spořicí účet, byly i přídatky na dceru. Spořicí účty si jmenovaná schovávala asi 2 roky a pak je zlikvidovala. Spořicí účet z roku 1993 již k dispozici nemá. Pokud jde o mzdu v USD, ta nepřicházela na žádný účet, byla manželovi jmenované Z. T. předávána v objektu, kde měla sídlo ... Myslí si, že peníze předával pan Netušil, dnes si už jmenovaná nevzpomíná na jeho funkci v Pokud jde o měsíce leden až březen 1993, veškerou dohodnutou mzdu manžel dostal. Kdyby tomu tak nebylo, určitě by se o peníze soudili, protože mzdu řádně nedostal za měsíce duben – červen 1993, a proto byla také podána žaloba k soudu.

Žalobkyně uvedla, že pokud jde o mzdu v českých korunách, dle ní nechodilo na spořicí účet ...Kč, z této částky byly prováděny srážky. Pokud jde o další část mzdy ... USD, tuto částku dostával manžel žalobkyně celou.

Dále pak uvedla, že ona byla rovněž zaměstnána u ... jezdili s manželem na ..., ona také měla dohodnutou mzdu v českých korunách i v dolarech. Ví, že to bylo méně, než co měl dohodnuto její manžel. V českých korunách to bylo asi .. Kč a ... USD. Pokud jde o dolary, vždy dostávala žalobkyně celých ... USD, žádná srážka z tohoto nebyla. Sdělila pak, že do konce března 1993 s manželem žádné problémy s neměli, do té doby i ona dostávala mzdu jak v českých korunách, tak i v dolarech tak, jak to bylo dohodnuto. V dubnu 1993 přijela do ČR, aby zde vyzvedla potřebné materiály a aby dojednala příslušné platby, protože s penězi začaly být problémy. Tehdy nezastihla majitele firmy pana V., proto vyúčtování předložila panu R., protože byl jediný, koho z vedení ... zastihla. Pan R. dle žalobkyně pracoval asi jako ekonomický ředitel.

Žalobkyni pak byly předloženy z dávkového spisu evidenční listy důchodového pojištění za rok 1989 až 1991 a dále pak za roky 1992 až 1994, kdy zaměstnavatelem uvedeným na evidenčním listu je ZPS Zlín a dále pak evidenční listy za rok 1992 a 1993, kdy zaměstnavatelem je uvedena Ve všech případech jako zaměstnanec je uváděn Z.T.

Po nahlédnutí do evidenčních listů žalobkyně uvedla, že podpisy na evidenčním listě ZPS Zlín jsou podpisy jejího manžela, pokud jde o podpisy na evidenčním listě ..., rozhodně to nejsou podpisy jejího manžela, kdo je podepsal, neví. Pak žalobkyně uvedla, že výpočet dlužné mzdy prováděla tak, že poslední den v měsíci kurz dolaru vyčetla v Hospodářských novinách a podle toho stanovila výši mzdy manžela.

Žalobkyně pak uvedla, že její manžel Z.T. byl kmenovým zaměstnancem ZPS Zlín, neměl souběžně dva pracovní poměry, pouze po určité období pracoval u ..., protože ZPS jako taková nemohla realizovat obchody se stroji na ... Pokud jde o ni, také pracovala u ... a to od 1. 9. 1993 do 30. 8. 1993. Domnívá se, že při výpočtu důchodu žalobkyně jí byly správně započteny všechny příjmy, tedy i mzda, kterou dosahovala u ...

U tohoto jednání byl jako svědek vyslechnut Ing. P. R., který uvedl, že u ... a. s. pracoval v letech 1992-1993 jako ekonomický ředitel. Pokud jde o žalobkyni, spolu se ve firmě potkávali. Pokud jde o jejího manžela, myslí si, že byl u ... zaměstnán také, je to již řadu let, přesně neví, jestli se s ním někdy osobně setkal. Pokud jde o žalobkyni ví, byl s ní na nějakém pracovním jednání a ví, že ona měla v té době nějaké pracovní aktivity na východních trzích, buďto to byla nebo Dále pak uvedl, že je možné, že v letech 1992-1993 se mzda některých pracovníků v ... mohla skládat z částky v českých korunách i v cizí měně. Dále uvedl, že je také možné, že v roce 1993 mohla mít žalobkyně, případně i její manžel, pokud byl u ... zaměstnán, problémy s vyplacením mzdy, protože v roce 1993 nastaly ve firmě značné ekonomické problémy, ví, že jí byly zabaveny některá auta, která byla na leasing a že se firma musela přestěhovat do jiných prostor z důvodu, že již nestačila platit nájem. Právě ekonomické problémy vedly k tomu, že i svědek z ... na jaře roku 1993 odešel.

K nahlédnutí pak svědkovi bylo soudem předloženo vyúčtování za leden až březen 1993 s datem 27. 4. 1993. Svědek uvedl, že pod tímto vyúčtováním je jeho podpis. Dále uvedl, že do konce roku 1992 ... žádné podstatnější ekonomické problémy neměla, ty započaly od roku 1993. Ke jménu pan Netušil uvedl, že tento muž pracoval ve .., a to v exportu strojů. Neví však přesně již v jaké funkci v ... pracoval.

Po nahlédnutí do evidenčních listů důchodového pojištění Z. T. za roky 1992 až 1993 svědek uvedl k podpisu účetní, že v ...pracovalo vícero účetních (jmenoval 3 ženy), neví však, jestli na evidenčním listu je podpis některé z nich, nedokáže to rozpoznat.

Dále pak uvedl, že v roce 1993 měli u ... už téměř všichni pracovníci problém s vyplacením dohodnuté mzdy.

Svědek pak ještě k Vyúčtování za leden až březen 1993 ze 27. 4. téhož roku uvedl, že to, co je na vyúčtování psáno rukou, je jeho písmo, když se tak na to však dívá, neví už, zda platy za uvedené období ... USD, byly peníze vyplacené nebo peníze, které vyplacené nebyly, protože když se dívá na uvedený zůstatek, matematicky mu to nesedí. Na jednání tohoto dne s žalobkyní si však s odstupem 20 let už vůbec nevzpomíná. K podkladům pro vytváření evidenčních listů uvedl, že se vykládalo, že tyto podklady se buďto ztratily, nebo shořely.

Skutkové a právní zhodnocení krajským soudem.

Žaloba žalobkyně důvodná není.

K tomuto stanovisku soud znovu dospěl i po doplněném dokazování.

Ze spisu Okresního soudu ve Zlíně, sp. zn. 10C 509/93 bylo zjištěno, že v tomto spise se již žádné listinné důkazy nenachází, a to ať už jde o výplatní pásky Z. T. za měsíce březen až červen 1993, ani výpisy z účtu na jméno Ž.T., na kterou finanční prostředky – mzda jejího manžela Z.T. po provedených srážkách byla odesílána.

Z rozsudku tohoto soudu č. j. 10C 509/93-21 bylo zjištěno, že pokud jde o korunovou mzdu 8.000 brutto, z předložených výplatních pásek za měsíce březen až červen 1993 bylo zjištěno, že čistá mzda včetně přídatku na dítě, která byla zasílána na sporožirový účet Ž. T. činila ... Kč.

Tuto skutečnost, tedy to, že mzdy proplácené v českých korunách dostával Z.T. ne celých ... Kč, ale na účet žalobkyně chodila částka po provedených srážkách a že v této částce, která na účet docházela, byly i přídatky na dceru.

Z tohoto soud vzal za prokázáno, zvláště když u jednání Okresního soudu ve Zlíně ve věci vedené pod sp. zn. 10C 509/93 byly předloženy výplatní pásky (mzda v českých korunách) za měsíce březen až červen 2013, že rozhodně v měsíci březnu 2013 Z.T. byla vyplacena od společnosti mzda v českých korunách, jež představovala brutto částku ... Kč a byly z ní provedeny i příslušné odvody.

Soud vzal s ohledem na předloženou výplatní pásku za měsíc březen 1993 za prokázáno, že korunová mzda ve výši brutto ... Kč po provedených srážkách byla Z. T.

vyplacena i v měsíci lednu a únoru, neboť tato korunová mzda i dle žaloby ve věci řešené u Okresního soudu ve Zlíně byla Z. T. řádně vyplacena ještě i v měsících dubnu a květnu, scházela pouze mzda v korunových částkách v měsíci červnu.

Soud má za to, že z toho co bylo zjištěno z uvedeného spisu Okresního soudu ve Zlíně a ze skutečností, které uvedla u Krajského soudu v Brně u jednání Ž. T., vyplývá, že pokud jde o období roku 1993, kromě měsíce června, když pracovní poměr Z. T. u .. trval do 30. 6. 1993, byla, po provedených srážkách, žalobci řádně vyplacena a odeslána na sporožirový účet na jméno Ž. T. mzda vyplácená v českých korunách.

Tato skutečnost pak dle názoru soudu vyplývá i z evidenčního listu důchodového zabezpečení vystavené ... 18. 7. 1994, který se nachází v dávkovém spise a kde je uvedeno, že za rok 1993 žalobce odpracoval u 181 dnů a hrubý výdělek je ... Kč.

Jiná však je situace ohledně vyplacené částky ... USD za měsíce leden, únor a březen 1993.

Soud zde uvádí, že sama žalobkyně v této věci uvedla, že část mzdy ... USD měsíčně, nebyla zasílána, a to ani v přepočtu na české koruny, na žádný účet, nýbrž tato částka byla předávána v objektu sídla společnosti Z. T. kdy jmenovaná sdělila „**že tuto částku dostával manžel celou**“.

Z toho, co uvedla u jednání krajského soudu 11. 12. 2013 samotná žalobkyně tedy vyplývá, že se muselo jednat o určitou provizi, kterou dostával její manžel a z této částky rozhodně nebyly prováděny žádné zákonné odvody.

Pokud by i bylo pravdivé tvrzení Ž. T., že Z. T. byla vyplacena i mzda, a to v měsíci lednu až březnu, za každý měsíc ... USD, rozhodně z této částky nebyly prováděny zaměstnavatelem žádné odvody, tak jak má na mysli § 5 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb., neboť to potvrdila samotná Ž. T. a podle § 5 odst. 1 uvedeného zákona je pro určení vyměřovacího základu pojistného klíčové stanovení příjmů, které byly zaměstnavatelem zúčtovány, při jeho stanovení tedy nelze vycházet z příjmů, které buďto náleží, popřípadě byly skutečně vyplaceny, ale nebyly zúčtovány.

Pokud jde o část mzdy vyplácené v dolarech v měsících leden až březen 1993 bylo nepochybně zjištěno z výpovědi Ž. T., že tyto částky rozhodně nebyly zaměstnavatelem zúčtovány, neboť její manžel Z. T. dostával celých .. USD měsíčně.

Žaloba žalobkyně tedy důvodná není. Jak soud shrnuje, vzal za prokázáno, že v měsících leden, únor, březen 1993 mzda stanovená v českých korunách (.. Kč brutto) byla Z. T. vyplacena, a i zaměstnavatelem zúčtována, pokud jde o částky .. USD za uvedené měsíce, je sice možné, že tyto částky byly Z. T. zaměstnavatelem vyplaceny, nicméně nebyly zaměstnavatelem zúčtovány.

Proto dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) soud žalobu zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, náklady řízení jí proto nebyly přiznány, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. února 2014

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně